

La proposta d'aconfessionalitat excloent de la república de Catalunya

Dll, 2/02/2015 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Igual que el jutge Santiago Vidal, no sóc un expert constitucionalista, ni per no ser, no sóc ni jurista. Però, com el jutge, comparteixo l'interès de dedicar el temps lliure a reflexionar sobre els drets i deures constitucionals dels catalans en la futura Catalunya independent i, de manera especial, com queda protegida la llibertat religiosa i el reconeixement de les religions. En el "*Document base provisional per una futura constitució participativa de la república de Catalunya*" es proposa una regulació ben curiosa del dret de la llibertat religiosa i les relacions dels poders públics amb les confessions religioses. Considero molt encertat la proposta d'encaix constitucional de la llibertat religiosa en el títol segon dins l'apartat de drets i deures. Així la llibertat religiosa té la consideració de llibertat fonamental a promoure i defensar. Queda ben clar, en la proposta d'article 13, dedicat a la llibertat religiosa, que "*es garanteix la llibertat religiosa i de culte. Tota persona té dret a escollir lliurement la seva religió i conviccions filosòfiques, així com de dur-les a la pràctica de forma pacífica*". Estic plenament d'acord que, tal com es proposa a 13.2, que "*l'Estat es declara aconfessional*". Però la meva avinença arriba fins aquí.

No comparteixo, en res, el que es diu a en la resta de l'article, "*i en conseqüència, cap religió podrà ser subvencionada amb fons públics. (13.3) Les pràctiques d'ús de vel integral que ocultin la cara en espai públic, sota l'excusa de religió, no són mereixedores d'empara legal*". En primer lloc, no crec que un futur text constitucional hagi de regular aspectes normatius que són objecte de lleis posteriors o de reglaments. Parlar de subvencions en un text constitucional o pretendre regular el vel integral en la constitució és un enorme despropòsit i una sorprenent anomalia. És un despropòsit que crec que té aires ideològics més que de definició constitucional. L'ús de l'expressió "*i en conseqüència*" confirma la meua opinió que el redactat es deriva d'una predisposició ideològica. Per analogia, la Constitució espanyola del 1978, a partir d'un supòsit d'aconfessionalitat similar afirma el contrari "*els poders públics tindran en compte les creences religioses de la societat espanyola i mantindran les consegüents relacions de cooperació*". (16.3)

¿Per que la proposta base provisional de constitució nega tota cooperació? Intueixo que al darrera d'aquest oferiment de redactat constitucional hi ha una visió de laïcitat excloent força consolidada en una part de la societat catalana. La qual cosa explicaria la prohibició dels poders públics de cooperar amb les religions per considerar que poc poden aportar al bé comú. Si bé s respecte el dret a la llibertat religiosa com exercici d'una llibertat personal no es reconeix l'aportació positiva que les tradicions religioses poden fer a la construcció del bé comú dels catalans. Aquesta visió no s'estén a altres entitats o grups, ja que en el projecte constitucional no existeix cap esment a una restricció similar. Per sort, com diu l'enunciat del document, estem davant d'un text que és una "*base provisional per una futura constitució participativa*" per la qual cosa es tracta d'un text obert que es pot enriquir amb la participació d'altres visions i opinions. Caldrà estar atent en veure com evoluciona la proposta de text. En qualsevol cas, les tradicions religioses han d'estar preparades per, quan el futur Parlament català obri el període de fer la Constitució de Catalunya, fer sentir la seva veu i proposar un

visió constitucional de laïcitat positiva que permeti incloure les religions de manera activa en la construcció del futur país de tots els catalans.